

Указания за публикуване на статии

ИЗИСКВАНИЯ КЪМ СТАТИИТЕ

Обем: Приемат се пълноформатни научни статии с приблизителен обем до 25 стандартни страници или между 30 000 и 65 000 знака. Текстовете на английски език трябва да бъдат подготвени на британски английски.

Формат: Times New Roman, 12 pt; междуредие 1,5; приблизително 1800 знака на страница.

Информация за автора/авторите: име и фамилия, институция, e-mail адрес, ORCID ID (Align left, Italic and Bold, 11 pt, First line).

Най-отгоре се изписват името и фамилията на автора/авторите.

Под тях се посочват институцията и държавата (в скоби).

След това в квадратни скоби се посочва e-mail адресът на автора, а под него – ORCID ID.

Пример:

Име и фамилия

Институция, град (Държава)

[имейл@...]

ORCID ID:

Пропускат се два реда и се изписва заглавието на статията на езика на публикацията (14 pt; Bold).

Под него се изписва преведено заглавие на английски език (14 pt; Bold), само ако статията е на език, различен от английския.

Между заглавието на статията и резюмето се оставят 2 празни реда.

Резюме на английски език: между 200 и 300 думи (10 pt). Текстът започва на същия ред.

Пример:

Abstract: 10 pt; First line (normal text, non-italic, non-bold)

Keywords: 10 pt; Italic, First line

ИЗИСКВАНИЯ КЪМ ТЕКСТА

- Използваните източници и библиографията се посочват в края на статията.
- Пояснителните бележки се оформят като бележки под линия (Times New Roman, 10 pt).

- При използване на специфични шрифтове те трябва да бъдат изпратени заедно с текста.

ЦИТИРАНЕ

Цитиране на архиви

Цитираните архиви (непубликувани документи) се посочват в бележки под линия (10 pt).

Посочват се архив, номер на фонд/колекция, опис, архивна единица и лист. В квадратни скоби името на архива се превежда на английски език.

Пример:

Архиви

Държавен архив (ДА) – Благоевград [State Archive – Blagoevgrad], ф. 65, оп. 1, а.е. 3, л. 15.

Централен държавен архив (ЦДА) – София [Central State Archive – Sofia], ф. 246к, оп. 1, а.е. 33, л. 12.

При следващо цитиране се използва **кратката форма** на името на архива:

ДА – Благоевград, ф. 65, оп. 1, а.е. 2, л. 10.

ЦДА, ф. 176к, оп. 3, а.е. 10, л. 13–14.

За чуждестранни архиви се посочват: архив, име на колекцията, кутия и папка.

Пример:

Arhivele Nationale [National Archive], Bucharest, Fond Directia Artelor, dos. 60, 35.

При позоваване на архиви в текста те се цитират в бележка под линия с пълното им описание.

Цитиране на името на автора в текста

- При позоваване в текста в скоби се изписват фамилията на автора и годината на публикацията. Между фамилията на автора и годината не се поставя запетая:

(Gumz 2009).

- При посочване на страница номерът ѝ се отделя с двоеточие от годината на публикуване и след двоеточието се оставя интервал:

(Bianchi 2001: 228).

- При позоваване на поредица от страници номерата им се отделят с тире без интервали:

(Bianchi 2001: 228–232).

- При посочване на различни страници от една и съща публикация номерата на страниците се отделят със запетая:

(Bianchi 2001: 229, 236).

- При буквално цитиране с кавички позоваването на източника се поставя непосредствено след цитата.

Пример:

“certain elements are considered mandatory when citing” (Bianchi 2001: 228).

- По-дългите цитати (над 4 реда или над 350 знака) се оформят като отделен абзац без кавички (Times New Roman, 11 pt).
- Подзаглавията в текста започват на нов ред след един празен ред (Bold, First line).

Директно цитиране на повече автори и публикации

Всички автори се изписват последователно (по азбучен ред) с годините на съответните публикации, като информацията за всеки следващ автор се отделя с точка и запетая.

Пример:

(Gumz 2009: 67; Hofer 2004: 127).

Цитиране на 2 или 3 автори на една публикация

Изписват се последователно фамилиите на авторите, годината на публикацията и след двоеточие – страницата/страниците.

Пример:

(McCarthy, Hatcher 1996: 69–70)

(Crook, Gill, Taithe 2011: 75–77)

Цитиране на повече от 3 автори на една публикация

Изписва се фамилията на първия автор и след това „et al.”

Пример:

(Morris et al. 2000: 47)

Цитиране на повече публикации от един автор в една и съща година

След посочване на годината с малки букви (a, b, c...) се означава съответната публикация. Публикациите се подреждат по азбучен ред.

Пример:

(Yordanov 2003b)

Цитиране на ведомствена публикация

Цитира се аналогично, като вместо автор/автори се изписва наименованието на институцията.

Цитиране от анонимен автор

Вместо фамилията на автора се изписва в *Italic* заглавието на публикацията (енциклопедия, ведомствен документ и др.), последвано от годината и страницата.

Пример:

(Plants and Animals of Great Britain 1942: 8).

Електронни източници

Електронните източници се цитират в текста по същия начин като печатните публикации, с изключение на страниците. След фамилията на автора се посочва датата на публикуване (ако има такава). Ако не е посочен автор, се дава заглавието на публикацията, както при цитиране на анонимен източник.

Пример:

(Harvard System of Referencing Guide 2010).

БИБЛИОГРАФИЯ В КРАЯ НА СТАТИЯТА (10 pt)

При използване на архивни непубликувани източници те се посочват отделно, по азбучен ред, в началото на библиографията.

Посочват се архивът и фондът/колекцията, но **не** конкретните архивни единици и листове.

Пример:

Непубликувани документи

Централен държавен архив (ЦДА) [Central State Archive] – София
Фонд 176к Министерство на външните работи и изповеданията [Ministry of Foreign Affairs and Denominations].
Фонд 2046к Константин Щъркелов [Konstantin Shtarkelov].

Archives du ministère des Affaires étrangères de la France (AMAEF)
AMAEF, Serie: Europe, Yougoslavie, Papiers d'agents, G. Clemenceau

Периодични издания

При използване на архивни вестници или други периодични издания като източници, те се посочват в началото на библиографията – след раздела „Непубликувани източници“ и преди основния раздел – в курсив и само с години (без конкретни броеве и дати).

Пример:

Периодични издания

New York Times, 1925–1926.

Vecherna poshta [Вечерна поща], 1904–1907.

Dobrovoljački glasnik [Доброволъчки гласник], 1928–1930.

При използване на публикувани първични източници (включително мемоари), те се посочват отделно след „Непубликувани“ и „Периодични издания“ и преди основния раздел.

Пример:

Публикувани документи

Chervenkov, Valko, Atanas Voynov. 1952. Otnosno sastoyaniето i zadachite na balgarskata kinematografiya. Ministerski savet—Postanovlenie № 91 ot 31 yanuari 1952 godina. Kino 7(2), 1–4 [Червенков, Вълко; Войнов, Атанас. 1952. Относно състоянието и задачите на българската кинематография. Министерски съвет—Постановление № 91 от 31 януари 1952 година. Кино, 7(2), 1–4].

Gendov, Vasil. 1951. Ranni spomeni. Kino, 6 (7), 12–13 [Гендов, Васил. 1951. Ранни спомени. Кино 6(7), 12–13].

Vojnović, Branislava (ed.). 2005. *Zapisnici Politbiroa Centralnoga komiteta Komunističke partije Hrvatske 1945-1952. Svezak 1, 1945–1948.* Zagreb: Hrvatski državni arhiv.

United Nations General Assembly, Official Records. 1967. Fifth Emergency Special Session, A/PV.1526 (June 1967). Available at: <<https://unispal.un.org/pdfs/APV1526.pdf>> [Accessed 10 October 2025].

Библиографията включва само заглавия, които са директно цитирани или перифразирани в текста на статията.

Подреждането на публикациите започва от началото на реда и е по азбучен ред според фамилията на автора. При анонимен автор първо се поставя заглавието на публикацията.

Всички заглавия се подреждат независимо от вида на източника (книга, списание, електронен ресурс и др.).

Последователността на информацията в общия случай е следната:

- фамилия и собствено име на автора, разделени със запетая, последвани от точка (Bold);
- при двама или трима автори – фамилия и собствено име на първия автор, последвани от собствено име и фамилия на втория и третия автор (Bold);
- година на публикуване, последвана от точка (Bold);
- заглавие на публикацията; ако е книга – в *Italic*, последвано от точка;
- място на издаване, последвано от двоеточие, интервал и издателство;

- използват се само латински букви при изписване на публикациите;
- ако използваният източник не е на латиница, първо се изписва транслитерираната версия на името на автора, годината, заглавието, мястото на издаване и издателството, след което в квадратни скоби се посочва публикацията в оригиналната писменост.

Примери за по-често срещани случаи при публикации

Книга

1. С един автор или редактор

Adair, John. 1988. *Effective time management: How to save time and spend it wisely*. London: Pan Books Ltd.

2. С двама или трима автори или редактори

McCarthy, Philip, Charles Hatcher. 1996. *Speaking persuasively: Making the most of your presentations*. Sydney: Allen & Unwin.

Winter, Jay, Jean-Louis Rober (eds.). 1997. *Capital Cities at War. Paris, London, Berlin, 1914–1919*. Cambridge: Cambridge University Press.

Gounaris, Basil, Michael Llewellyn-Smith, Ioannis Stefanidis (eds.). 2022. *The Macedonian Front, 1915–1918: Politics, Society and Culture in Time of War*. London: Routledge.

3. С повече от трима автори или редактори

Roeder, Kevin et al. 1967. *Nerve cells and insect behavior: A manual*. Harvard: Harvard University Press.

4. Един автор с повече от една публикация през една и съща година

Yordanov, Nikolay. 2003a. Kam debata za 100-godishninata ot osnovavaneto na Narodniya teatar. Homo ludens, 8–9. [Йорданов, Николай. 2003a. Към дебата за 100-годишнината от основаването на Народния театър. Homo ludens, 8–9.]

Yordanov, Nikolay. 2003b. Publika i kritika. Homo ludens, 6–7. [Йорданов, Николай. 2003b. Публика и критика, Homo ludens, 6–7.]

5. С анонимен или неизвестен автор

Oxford Encyclopedia of World History. 1999. Oxford: Oxford University Press.

Статия/глава в колективен том

След името на автора и заглавието на статията се поставя „In:“, след което колективният том се цитира според правилата, последван от страниците на статията/главата.

Crampton, Richard. 2022. Was the First World War the Turning Point at Which Bulgarian History Failed to Turn? In: Anastasakis, Othon, David Madden, Elizabeth Roberts (eds.). *Balkan Legacies of the Great War: the Past is Never Dead*. London: Palgrave Macmillan, 50–58.

Lalkov, Milcho. 1999. Mezhdru vazhoda i krushenieto. In: Kalev, Kiril (ed.). *Traditsiya i badeshte. 120 godini diplomaticheski otnosheniya mezhdru Bulgaria i Avstriya*. Vienna, 18–58. [Лалков, Милчо. 1999.

Между възхода и крушението. В: Калев, Кирил (ред.). *Традиция и бъдеще. 120 години дипломатически отношения между България и Австрия*. Виена, 1999, 18–58.]

Статия в периодично издание

Разликата спрямо правилата за цитиране на статия в колективен том е, че след заглавието се поставя тире, а наименованието на списанието — не на статията — се изписва в *Italic*. След това се посочват томът, номерът на броя и страниците.

Spišić, Božidar. 1917. “O naknadnom liječenju naših invalida”. – *Liječnički vijesnik*, 39, No 12, 403–417.

Dragostinova, Theodora. 2009. Navigating Nationality in the Emigration of Minorities between Bulgaria and Greece, 1919–1941. – *East European Politics and Societies*, 23, No 2, 185–212.

Zlatarski, Vladimir. 2011. Balgarskoto zlato. Targoviyata s tyutyun mezhdru Bulgariya i Tretiya rayh. (Parva chast). – *Istoricheski pregled*, 67, No 1–2, 99–120. [Златарски, Владимир. Българското злато. Търговията с тютюн между България и Третия райх. (Първа част). – *Исторически преглед*, 67, № 1–2, 99–120.]

Доклад от конференция

Форматира се по подобен начин на горните примери.

Пример:

Brown, John. 2005. Evaluating surveys of transparent governance. UNDESA (United Nations Department of Economic and Social Affairs). *6th Global forum on reinventing government: towards participatory and transparent governance*. Seoul, Republic of Korea, 24–27 May 2005. New York: United Nations, 356–380.

Ведомствена публикация

Включва заглавието на публикацията (в *Italic*), годината, евентуално глава или член от документа и мястото на издаване.

Примери:

Higher Education Act. 2004. London: HMSO, 8.

Електронен източник

Трябва да съдържа: автор или източник, година, заглавие на документа или уебстраницата, дата (ако е възможно), уеб адрес, на който може да бъде намерен източникът, и дата на достъп.

Примери:

NHS Evidence. 2003. National Library of Guidelines. [online] Available at: <<http://www.library.nhs.uk/guidelinesFinder>> [Accessed 10 October 2009].

University Library. 2010. Harvard System of Referencing Guide. Updated 15 September 2010. Available at: <<http://libweb.anglia.ac.uk/referencing/harvard.htm>> [Accessed 10 October 2023].

Всички заглавия, които не са на латиница, трябва да бъдат транслитерирани и подредени по азбучен ред според английската азбука. Оригиналното заглавие се посочва в квадратни скоби [].

При транслитерация на българска кирилица трябва да се използва системата според Закона за транслитерацията.

Пример:

Natsionalna klasifikatsiya na profesiite i dlazhnostite. 2011. Sofia: IK „Trud i pravo”

За транслитерация на българска кирилица може да се използва: <https://2cyr.com/?7>.

Пример:

Musakov, Vladimir. 1921. *Karvavi petna*. Sofia: Voenno-izdatelski fond [Мусаков, Владимир. 1921. *Кървави петна*. София: Военно-издателски фонд].

ИЛЮСТРАЦИИ

Моля, изпращайте изображения във възпроизводим формат (черно-бели, резолюция 300 DPI). Не пропускайте да посочите точен източник на изображението. Изясняването на авторските права е отговорност на автора.